საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის

ბიულეტენი

1989 წლის 15 სექტემბრიდან მუშაობას იწყებს საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის I ყრილობა

საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია
და წმინდა ილია მართლის საზოგადოება მოუწოდებს
ქართველ ერს
საბჭოთა არჩევნების სრული ბოიკოტისაკენ

№4 5 სექტემბერი
1989 წელი.

სსრკ პრეზიდენტს
ბ-ნ მ.ს.გორბაჩოვს

SUOMEN HELSINKI · RYHMA
HELSINGFORS · GRUPPEN I FINLAND
THE HELSINKI GROUP OF FINLAND
SHR

HELSINKI 24/7, 1989

თქვენო აღმატებულებავ

ფინეთის ჰელსინკის ჯგუფი სერიოზული მღელვარებით ადევნებს თვალყურს სსრკ-ში მიმდინარე ეროვნულ და ადამიანის უფლებათა მოძრაობის განვითარებას. 1975 წლის ჰელსინკის დასკვნითი აქტი და შემდგომი ხელშეკრულებები, მათ შორის ვენის უკანასკნელი ხელშეკრულება, პიროვნებებსა და ხალხებს აძლევს მათი პოლიტიკური ან რელიგიური შეხედულებების, რწმენისა და არჩევნის არაძალადობრივად გამოხატვის გარანტიას.

დღემდე არ არიან დასჯილნი თბილისის 1989 წლის 9 აპრილის უდანაშაულო დემონსტრანტების ხოცვა-ჟლეტის დამნაშავეები. უკრაინის კათოლიკური ეკლესია განიცდის მუდმივ დევნას. ჩვენ იმედი გვაქვს თქვენი და თქვენი ადმინისტრაციის ბრძოლისა სსრკ-ში სამართლიანობის დამყარებისათვის, მაგრამ ჩვენ ვხედავთ კონსერვატიზმისა და რუსული შოვინიზმის ბნელ ძალებს, რომლებიც იბრძვიან თქვენი რეფორმების დასამარცხებლად.

ე.წ. ინტერნაციონალური მოძრაობები ესტონეთის, ლატვიისა და ლიტვის რესპუბლიკებში იყენებენ პროვოკაციულ მეთოდებს მოსახლეობის უმრავლესობის – ეთნიკური ესტონელებისა და ბალტების წინააღმდეგ. სხვადასხვა აზიური რესპუბლიკების ეთნიკური ჯგუფები დაპირისპირებულნი არიან ერთმანეთს "ზემოდან" ინსპირირების შედეგად. უკანასკნელ ხანს ეთნიკური აფხაზები გამოყენებულ იქნენ მარიონეტებად ქართველი ხალხის აბსოლუტური უმრავლესობის მისწრაფების წინააღმდეგ.

ვითვალისწინებთ რა საქართველოს ჰელსინკის ჯგუფის მიმართვას, მოგიწოდებთ თქვენ, ბ-ნო პრეზიდენტო, დაისაჯონ თბილისის ხოცვა-ჟლეტისა და აფხაზეთის შეტაკების წამქეზებლები. თუ სუმგაითის, მთიანი ყარაბაღის, ფერგანის, თბილისისა და აფხაზეთის მსგავსი ტრაგედიები გაგრძელდება სსრკ-ში, თქვენი მთავრობის–როგორც ჰელსინკისა და ვენის ხელშეკრულებების გარანტიის ნდობა სერიოზულად იქნება შელახული სსრკ ხალხთა და ზოგადად მსოფლიოს მშვიდობიანი განვითარების საზიანოდ.

უღრმესი პატივისცემით ფინეთის
ჰელსინკის ჯგუფი
თავმჯდომარე ჰეიმო რანტალა

..ith the utmost respect

THE HELSINKI GROUP OF FINLAND

Heimo Rantala, Chairman

Address: c/o Rantala
Kauppiaankatu 6, SF-00160 HELSINKI
Tel. 90-662 563 · Fax. 358-0-662564

ფინეთის ჰელსინკის ჯგუფი საპროტესტო წერილით მიმართავს მ.გორბაჩოვს. ფართო კომენტარისაგან თავს ვიკავებთ, მაგრამ აქვე უნდა დავძინოთ რომ თვით გორბაჩოვია იმ ორგანოს სათავეში (სკკპ პოლიტბიურო), რომლის მიერაც არის ინსპირირებული ეთნოკრიზისი და რომელიც უშუალო ინიციატორი და შემსრულებელია 9 აპრილის გენოციდისა.

ესტონეთის ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის II კონგრესი

1989 წლის 19–20 აგვისტოს ქ.ტალინში ჩატარდა ესტონეთის ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის II კონგრესი. კონგრესს სხვა მრავალ მიწვეულ სტუმრებთან ერთად ესწრებოდა საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის წევრი – ვაჟა კილაძე.

/ორიოდე სიტყვა ესტონეთის ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის – ეედპ შესახებ. პარტია დაარსდა 1988 წლის 20 აგვისტოს. მას შემდეგ მან თავი გამოიჩინა სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლაში, როგორც ყველაზე რადიკალურმა ორგანიზაციამ ესტონეთის სხვა ეროვნულ-პოლიტიკურ გაერთიანებათა შორის. ეედპ-ს ალიანსი აქვს ესტონეთის ქრისტიანულ კავშირსა და ესტონეთის სიძველეთა დაცვის საზოგადოებასთან. იგი ერთ-ერთი ორგანიზაციაა, რომელიც ხალხს მოუწოდებს საბჭოთა არჩევნების ბოიკოტისაკენ. ეედპ-ს თანაუგრძნობს და მხარს უჭერს ესტონეთის მოსახლეობის უმრავლესობა/.

კონგრესი, რომელიც ჩატარდა ტალინის ერთ-ერთ საუკეთესო თეატრ "ესტონიაში", ბრწყინვალედ იყო ორგანიზებული. პრესისა და სტუმრებისათვის გამოყოფილი იყო ლოჟები, სადაც მათ შეეძლოთ ესარგებლათ სინქრონული თარგმანით ინგლისურ და რუსულ ენებზე. თეატრის ფოიეში მოწყობილი იყო სტენდები, სადაც დამთვალიერებლებს შესაძლებლობა ჰქონდათ ეხილათ ესტონეთის ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ამსახველი ფოტოები. ერთი სტენდი დათმობილი ჰქონდა ფოტოინფორმაციებს საქართველოს ეროვნული მოძრაობის შესახებ /აღსანიშნავია, რომ სსრკ-ს არც ერთ სხვა ე.წ. "რესპუბლიკას" ასეთი ყურადღება არ დათმობია/. მრავლისმთქმელი იყო კონგრესის დელეგატთა საშუალო ასაკი დაახლოებით 45–50 წელი, მისი სოციალური შემადგენლობა და განათლების მაღალი დონე.

კონგრესი გაიხსნა ესტონეთის ეროვნული ჰიმნით, რომელიც შეასრულა გუნდმა ორღანის თანხლებით. ჰიმნის შესრულების დროს სცენაზე საზეიმოდ იქნა ატანილი ესტონეთის ეროვნული და ეედპ დროშები. წაკითხულ იქნა ლოცვა, რის შემდეგაც კონგრესი გახსნილად გამოცხადდა.

პოლიტიკურ მოხსენებაში, რომელიც წაიკითხა პარტიის ერთ-ერთმა ლიდერმა ტუნნე კელამმა, ყურადღება გამახვილებულ იქნა პარტიის მიერ განვლილ გზაზე, მიღწევებსა და სამომავლო გეგმებზე, რომელიც ითვალისწინებს.

1. დამოუკიდებლობის აღდგენას 2. სრულ დამოუკიდებლობას სსრკ-დან
3. ესტონეთის გამოცხადებას ნაციონალურ სახელმწიფოდ

სხვადასხვა მიღწევებთან ერთად განსაკუთრებით აღნიშნულ იქნა ესტონეთის მოქალაქეთა კომიტეტების მოძრაობის ფართოდ გაშლა /დღეისათვის რეგისტრირებულია 250 ათასი კაცი და 60 კომიტეტი უფრო დაწვრილებით იხ. სედპ №10 კომიტეტის გაზეთი "დროება" №2 /მოხსენების შემდეგ გაიმართა კამათი, რომელსაც მეტად კონსტრუქციული ხასიათი ჰქონდა. კონგრესს მიესალმნენ სტუმრები საზღვარგარეთიდან და რუსეთის იმპერიის ეროვნული და დემოკრატიული ორგანიზაციებიდან. მათ შორის, ავსტრალიის ესტონელთა კავშირის თავმჯდომარე, ყოფილი ესტონელი პოლიტპატიმრები, რომლებიც ამჟამად ემიგრირებულნი არიან აშშ-სა და შვეციაში, ჟურნალ "გლასნოსტის" მთავარი რედაქტორი ს.გრიგორიანცი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის წევრი ი.ქადაგიშვილი, უკრაინელი სამართალ-დამცველი ბ.გორინი და სხვები.

საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის წარმომადგენელი მიესალმა ესტონეთის ეროვნულ-განმათავისუფლებელ მოძრაობას და უსურვა მიზნის მიღწევა უახლოეს მომავალში. მოკლედ გააცნო საქართველოში არსებული ეროვნული პარტიებისა და ორგანიზაციების სტრუქტურა და მოქმედება, ხაზგასმით აღნიშნა მათი რადიკალიზმი და შეურიგებლობა არსებული ხელისუფლებისადმი, გააცნო მათ უახლოესი მიზანი-საბჭოთა არჩევნების ბოიკოტი და მისი სრული ბლოკირება. გამოთქვა სურვილი, რომ ორ მოსახლე პარტიას შორის დამყარდეს მჭიდრო ურთიერთობა, რისთვისაც პირველი ნაბიჯები უკვე გადადგმულია.

კონგრესის ბოლოს შეტანილ იქნა ცვლილებები და დამტკიცდა პარტიის პროგრამა რის შემდეგაც გაიმართა პრეს-კონფერენცია და საზეიმო ბანკეტი.

საბჭოთა იმპერიაში შემავალ დაპყრობილ ქვეყნებში მოქმედი ეროვნულ-განმათავისუფლებელ ორგანიზაციათა შორის ასეთი კავშირურთიერთობანი მეტად ნაყოფიერია და მომავალშიც საჭიროებს გაგრძელებას, რათა მოხდეს ანტიტოტალურ ძალთა კონსოლიდაცია და მათი ბრძოლის კოორდინაცია.

საერთაშორისო ამბები

ინგლისი:

"ფაინენშელ ტაიმსის" 3 სექტემბრის ნომერში არის სტატია, სადაც გამოთქმულია აზრი იმის შესახებ, რომ სსრკ ნუ ჩათვლის მხოლოდ თავის შინაურ საქმედ ჯარების გამოყენებას სხვადასხვა რესპუბლიკის წინააღმდეგ, რადგან ეს აქცია მიხეილ გორბაჩოვს მთლიანად დაუკარგავს იმ ნდობას, რომელიც მან დიდი ძალისხმევით მოიპოვა დასავლეთში.

აზერბაიჯანი:

2 სექტემბერს ბაქოში გაიმართა მიტინგი, რომელსაც ესწრებოდა 100 ათასი კაცი. მიტინგზე მოითხოვდნენ საბჭოთა კავშირის აზერბაიჯანელ სახალხო დეპუტატთა გამოწვევას.

გაზეთ "ვაშინგტონ პოსტის" კორესპონდენტ ბილ კელერისათვის მიცემულ ინტერვიუში აზერბაიჯანის არაოფიციალური სახალხო ფრონტის ლიდერმა ე.მამედოვმა განაცხადა, რომ აზერბაიჯანელი ხალხი იბრძვის დამოუკიდებლობისათვის, ხოლო ისლამურ ფუნდამენტალიზმის საფრთხით ცენტრალური ხელისუფლება ცდილობს ამ ქვეყნის სხვა ეროვნებათა დაშინებას.

ჩინეთი:

ჩინეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ განაცხადა, რომ გაეროს რეზოლუცია, რომელშიც დაგმობილია პეკინსა და სხვა ქალაქებში დემოკრატიულ ცვლილებათა მოთხოვნით გამოსულ დემონსტრანტთა ხოცვა-ჟლეტა და შემდგომი რეპრესიები, აგრეთვე მოწოდება დაპატიმრებულთა განთავისუფლებისათვის, არის მის საშინაო საქმეებში უხეში ჩარევა.

საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის სამოქმედო პროგრამა

/პროგრამული მიზნები, ამოცანები და პრინციპები/

შესავალი ნაწილი

საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია აცხადებს:

1. საქართველო არის სუვერენული ქართველი ერის ისტორიული სამშობლო, სამკვიდრებელი და კუთვნილი ქვეყანა. საქართველო ამჟამად ანექსირებულია რუსეთის მოდერნიზებული იმპერიის – ეგრეთწოდებული სსრ კავშირის მიერ და საქართველოს ეროვნული ტერიტორია ოკუპირებულია ამ იმპერიის ჯარებით.

2. საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარება იყო პირდაპირი შედეგი რუსეთის მოდერნიზებული იმპერიის ექსპანსიონისტური პოლიტიკისა, რომელიც განხორციელდა საბჭოთა რუსეთის მიერ ქართული სახელმწიფოებრიობის გაუქმებისა და საქართველოს ანექსიის გზით.

საქართველოს გასაბჭოება იყო ბოლშევიკური რუსეთის მიერ საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მიმართ ჩადენილი უმძიმესი დანაშაული–საერთაშორისო სამართლის უხეში დარღვევა. საქართველოს ყოფნა სსრ კავშირის შემადგენლობაში და საბჭოთა ხელისუფლების არსებობა საქართველოში არის უშუალო გაგრძელება იმ აგრესიისა, რომელიც განახორციელა ბოლშევიკურმა რუსეთმა საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მიმართ 1921 წელს, ამიტომ, საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია სსრ კავშირს მიიჩნევს აგრესორად, ხოლო საქართველოს–სსრ კავშირის აგრესიის მსხვერპლად.

3. საქართველოში საბჭოა ხელისუფლების დამყარებას მოჰყვა უაღრესად მძიმე შედეგები – ქართველი ერი, როგორც ისტორიის სუბიექტი, დადგა ეროვნული კატასტროფის რეალური საშიშროების წინაშე.

ამ განაცხადის საფუძველზე, საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია, საბჭოთა ხელისუფლების არსებობას საქართველოში, მიიჩნევს უდიდეს ისტორიულ უსამართლობად და ქართველი ერის სასიცოცხლო ინტერესებიდან გამომდინარე, მიზნად ისახავს ამ ისტორიული უსამართლობის გამოსწორებას, საქართველოს მიმართ ბოლშევიკური რუსეთისმიერ განხორციელებული აგრესიის აღკვეთის გზით, რაც ითვალისწინებს:

1. საქართველოს დაუყოვნებლივ გამოსვლას სსრ კავშირის შემადგენლობიდან და საქართველოს ტერიტორიიდან სსრ კავშირის საოკუპაციო ჯარების გაყვანას სრული შემადგენლობით.

2. საქართველოში, საბჭოთა ხელისუფლებისა და სახელმწიფოებრივი წესწყობილების გაუქმებას და ქართველი ხალხის მიერ არჩეული დემოკრატიული ხელისუფლების დამყარებას.

3. საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენას და დემოკრატიული, რესპუბლიკური, სამართლებრივი ქართული სახელმწიფოს აშენებას.

საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიას მიაჩნია, რომ საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენა არის ერთად-ერთი გამოსავალი იმ ჩიხიდან, რომელშიც მოაქცია ქართველი ხალხი ბოლშევიკური რუსეთის ექსპანსიონისტურმა პოლიტიკამ. ქართველი ხალხი ეროვნული კატასტროფის წინაშე დგას და ამჟამად ეროვნული ხსნის მხოლოდ ერთი გზაარსებობს–საქართველოს გამოსვლა სსრ კავშირის შემადგენლობიდან და საქართველოში, საბჭოთა ხელისუფლების გაუქმება– ამ გზიდან გადახვევა, ამ უწმინდეს მიზანზე უარის თქმა დამღუპველია ქართველი ხალხისათვის დარავითარმა ცვლილებებმა სსრ კავშირის საშინაო პოლიტიკაში, "გარდაქმნის" ლოზუნგით წამოწყებულმა ილუზორულმა რეფორმებმა, ქართველი ერი არ უნდა ააცდინოს ჭეშმარიტი თავისუფლებისათვის დაწყებულ ბრძოლის გზას.

ძირითადი ნაწილი

1918წლის 26 მაისს, თავისუფალი ეროვნული თვითგამორკვევის შედეგად, ქართველმა ერმა აღადგინა მეცხრამეტე საუკუნეში რუსეთის იმპერიის მიერ გაუქმებული ქართული სახელმწიფოებრიობა–საქართველო გამოაცხადა სუვერენულ დემოკრატიულ რესპუბლიკად, სამართლებრივი გზით მოახდინა რეალიზაცია ეროვნული ნებისა. სუვერენული ქართული სახელმწიფო – საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკა, აღიარებული იქნა რიგ საერთაშორისო ხელშეკრულებებით და ბოლოს, ცნობილ იქნა ერთა ლიგის მიერ. ერთა ლიგის

მიერ საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის დე ფაქტო და დე იურე ცნობა იყო ის სამართლებრივი აქტი, რომლის ძალითაც საქართველომ თავისი კუთვნილი ადგილი დაიკავა მსოფლიოს სუვერენიტეტულ სახელმწიფოთა შორის, საერთაშორისო თანაცხოვრების პოლიტიკურ სტრუქტურაში და თავისუფალი ეროვნული განვითარების გზაზე დაწინაურდა იმ ქვეყნებთან ერთად, რომლებიც მსოფლიოს პოლიტიკურ რუკაზე გამოჩნდნენ რუსეთისიმპერიის დანგრევისშედეგად.

1921 წელს, ბოლშევიკურმა რუსეთმა შესძლო საქართველოს დაპყრობა. ამ დანაშაულებრივ აქტს-რუსეთის მიერ საქართველოს განმეორებით დაპყრობას, ქართველი ხალხი ვერ შეურიგდა და დამპყრობელს უპასუხა 1922 წლისა და 1924 წლის შეიარაღებული აჯანყებებით, რომლებიც სისხლში იქნა ჩახშობილი. ბოლშევიკური რუსეთის მიერ საქართველოში ძალით დამკვიდრებული საბჭოთა ხელისუფლება ქართველ ხალხს არასოდეს უღიარებია არც პლებისციტით დაარც დემოკრატიული არჩევნებით. ფაქტიურად საქართველო დღემდე იმყოფება რუსეთის მოდერნიზებულ იმპერიასთან ფარული ომის მდგომარეობაში, რადგან დამოუკიდებელი საქართველოს კანონიერ მთავრობას ბოლშევიკური რუსეთის წინაშე კაპიტულაციაზე ხელი არ მოუწერია. ამგვარად, შვიდი ათეული წლის წინათ ქართველი ერის მიერ რეალიზებული ეროვნული თვითგამორკვევა და საქართველოს გამოცხადება დამოუკიდებელ დემოკრატიულ რესპუბლიკად 1918 წლის 26 მაისს, დღესაც ძალაში მყოფი იურიდიული ძალმოსილების მქონე პოლიტიკური აქტია და იგი ხელახალ დადასტურებას არ საჭიროებს არც პლებისციტით და არც რეფერენდუმით, აქედან გამომდინარე, საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიას აქვს ისტორიული, იურიდიული, პოლიტიკური და ზნეობრივი უფლება, საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის მიზნით, ნებისმიერ დროს მოუწოდოს ქართველ ერს საქართველოს ტერიტორიაზე გაბატონებული არაკანონიერი მთავრობის, ეგრეთწოდებული საბჭოთა ხელისუფლების დამხობისაკენ. საყოველთაო ეროვნული დაუმორჩილებლობისა და არაშეიარაღებული წინააღმდეგობის გამოცხადებით. სსრ კავშირის უმაღლესი ხელისუფლებისა და მისი მარიონეტის, ადგილობრივი საბჭოთა ხელისუფლების მხრიდან ძალის გამოყენება, დაუმორჩილებლობისა დაარაშეიარაღებული წინააღმდეგობის დროშის ქვეშ დარაზმული ქართველი ერის მიმართ, უდავოდ ჩაითვლება საერთაშორისო სამართლის უხეშ დარღვევად და იმ აგრესიის გაგრძელებად, რომელიც განახორციელა საქართველოში ბოლშევიკურმა რუსეთმა 1921 წელს. ხოლო ფარული ომი, რომელსაც 1921 წლიდან დღემდე აწარმოებს რუსეთის მოდერნიზებული იმპერია ქართველი ხალხის წინააღმდეგ, გადაიზრდება აშკარა, შეუნიღბავ, დამპყრობლურ ომში, რომელიც დასრულდება დამპყრობელის სრული დამარცხებით, რადგან თანამედროვე ისტორიის ბორბალი აღარ ტრიალებს დამპყრობელის სასარგებლოდ და დამპყრობელს რაოდენ ძლიერიც რა უნდა იყოს იგი, ულმობელი ბორბალი ისტორიისა, უეჭველად ქვეშ მოიყოლებს.

პროგრამული მუხლები

საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია იბრძოლებს საქართველოს განთავისუფლებისა და ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი აღორძინებისთავის შემდეგი თანამიმდევრობით:

მუხლი 1- საქართველოში ფართოდ უნდა გაიშალოს ეროვნულ განმანთავისუფლებელი მოძრაობა. საქართველოს ყველა რეგიონში უნდა ჩატარდეს მასობრივი სახალხო აქციები საქართველოს დამოუკიდებლობის მოთხოვნით. ყოველ სახალხო აქციაზე იქნება ეს შეკრება, მიტინგი, მანიფესტაცია თუ დემონსტრაცია, აუცილებელია შედგეს ოფიციალური მიმართვები, რეზოლუციები და პეტიციები, რომლებშიც აისახება ჩატარებული აქციების პოლიტიკური შინაარსი - ასეთი დოკუმენტები უნდა ოპერატიულად გაეგზავნოს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციას, დემოკრატიული სახელმწიფოების მთავრობებს, საერთაშორისო სამთავრობო და საზოგადოებრივ ორგანიზაციებს. ამავე დროს, რეგულარულად უნდა იგზავნებოდეს სახალხო აქციების რეზოლუციები სსრ კავშირისშემადგენლობიდან საქართველოს გამოსვლის კატეგორიული მოთხოვნით სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმში და სსრ კავშირის კომპარტიის პოლიტბიუროში. საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიამ, სხვა შეურიგებელ ოპოზიციურ ეროვნულ ორგანიზაციებთან ერთად უნდა უზრუნველყოს პატრიოტული შინაარსის თვითგამოცემითი ლიტერატურისა და ინფორმაციული ბიულეტენების სწრაფი და ეფექტური გავრცელება მთელს საქართველოში. საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიამ და სხვა შეურიგებელმა ოპოზიციურმა პოლიტიკურმა ორგანიზაციებმა ყველაფერი უნდა იღონონ იმისათვის, რომ საქართველოში მომწიფდეს ქართველი ერის საყოველთაო გაერთიანება დაუმორჩილობლობის იდეით-საჭიროა ამ იდეამ ისეთი მასშტაბით მოიცვას საქართველო, რომ ქართველი ერი გადაიქცეს მობილურ, ერთ მუშტად შეკრულ ორგანიზმად, რომელსაც შეეძლება ერთობლივი პოლიტიკური აქციების ჩატარება საქართველოს მთელს ტერიტორიაზე.

მუხლი II -საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიას, ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის შემდგომი განვითარებისათვის, საჭიროდ მიაჩნია, შეურიგებელი ოპოზიციური პოლიტიკური პარტიებისა და საზოგადოებების ერთიანობას უნდა მართავდეს პარიტეტულ პრინციპებზე შექმნილი ეროვნული კომიტეტი, რომელიც შე ასრულებსუკომპრომისო ფუნქციებს.

მუხლი III - საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია ყოველდღიურად იბრძოლებს საყოველთაო ეროვნული დაუმორჩილებლობისა დაარაშეიარაღებული წინააღმდეგობის მომზადებისათვის. საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია ყოველივეს იღონებს იმისათვის, რომ დაუმორჩილებლობის პროცესმა მოცვას სრულიად საქართველო. დაუმორჩილებლობის პროცესი აუცილებლად უნდა გახდეს მართვადი, მკაცრად ორგანიზებული, მოქნილი და გონივრული ტაქტიკის შესაბამისად მოქმედი. დისციპლინამ და ოსტატურმა მანევრირებამ დაუმორჩილებლობის პროცესი პრაქტიკულად ხელშეუხებელი უნდა გახადოს -შეტევა და უკანდახევა ისეთი რიტმული თანამიმდევრობით უნდა ხორციელდებოდეს, რომ მოწინააღმდეგეს ძალის გამოყენების არავითარი შანსი არ მიეცეს, ამასთან შეტევა მხოლოდ ფორმით უნდა განსხვავდებოდეს უკანდახევისაგან და თავისთავად ,უკანდახევაც ისეთივე დამანგრეველი მნიშვნელობისა და შინაარსის შემცველი უნდა იყოს მოწინააღმდეგისათვის როგორც შეტევა. საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის ერთი უმთავრესი საზრუნავი იქნება ის, რომ თავისუფალი სამყარო და საერთაშორისო სამართალი, საქართველოში მიმდინარე დაუმორჩილებლობის პროცესის მუდმივი მეთვალყურე და მოკავშირე გახდეს. დაუმორჩილებლობის პროცესმა საქართველოში უნდა შექმნას ისეთი პოლიტიკური ვითარება, რომლის კონტროლი მოწინააღმდეგეს მხრიდან ძალის გამოყენებით შეუძლებელი იქნება. სსრ კავშირის უმაღლესი მთავრობისათვის პოლიტიკურად უფრო მომგებიანი უნდა გახდეს საქართველოს დათმობა, ვიდრე მისი დაკავება სსრ კავშირის შემადგენლობაში ძალით. საკუთარი ნებისყოფისა და საერთაშორისო სამართლის მეოხებით ქართველი ხალხი მიაღწევს იმას, რომ გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია განიხილავს და დადებითად გადაწყვეტს საქართველოს საკითხს.

მუხლი IV - საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიას მიაჩნია რომ საქართველოს საკითხის დადებითად გადაწყვეტა გულისხმობს შემდეგს: გაერთიანებული ერები ორგანიზაციამ, ბოლშევიკური რუსეთის მიერ 1921 წელს საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მიმართ ჩატარებული აქცია უნდა ცნოს შეიარაღებულ აგრესიად. საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების არსებობა- აგრესიის გაგრძელებად, რუსეთის მოდერნიზებული იმპერია ეგრეთწოდებული სსრ კავშირი უნდა გამოაცხადოს აგრესორად და საქართველოაგრესიის მსხვერპლად. აქედან გამომდინარე, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში უნდა დაისვას საკითხი, საქართველოს მიმართ სსრ კავშირის მიერ განხორციელებული ხანგრძლივი და უწყვეტი აგრესიის აღკვეთის შესახებ. სსრ კავშირს უფლება აქვს ვეტო დადოს საქართველოს საკითხს, მაგრამ სსრ კავშირი ვერ ისარგებლებს ვეტოს უფლებით თუ ამ დროისათვის დაუმორჩილებლობის პროცესი საქართველოში, თავისუფალი სამყაროს თვალწინ, მისი მეთვალყურეობის ქვეშ, მიაღწევს კულმინაციურ ეტაპს, რაც იმას ნიშნავს, რომ ქართველ ერს უკვე გამოცხადებული ექნება საყოველთაო არაშეიარაღებული წინააღმდეგობა, ხოლო ეს, საქართველოში არსებული საბჭოთა რეჟიმის მშვიდობიან დამხობას უდრის. სსრ კავშირი , ასეთ შემთხვევაში, საქართველოს საკითხზე ვეტოს დადებით მხოლოდ იმას დაამტკიცებს, რომ ჭეშმარიტად აგრესორია, რაც მიუღებელია სსრ კავშირის დღევანდელი საგარეო პოლიტიკისათვის და კიდევ უფრო მიუღებელი იქნება უახლოეს მომავალში. ამგვარად, სსრ კავშირისათვის გაცილებით მომგებიანი იქნება აგრესორის როლზე უარის თქმა და საქართველოს საკითხის დადებითად გადაწყვეტის ატანა, ვიდრე ამ საკითხის ბლოკირება გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში.

მუხლი V - საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიას საჭიროდ მიაჩნია, დაუმორჩილებლობის პროცესის კულმინაციურ ეტაპზე - საქართველოში საყოველთაო სახალხო არაშეიარაღებული წინააღმდეგობის გამოცხადების შემდეგ, ეროვნული მოძრაობის ავანგარდისა და მთელი ქართველი ხალხის ძალისხმევით განხორციელდეს შემდეგი პოლიტიკური აქტები:

დემოკრატიული წესით არჩეული იქნეს ოპოზიციური მთავრობა, რომლის სრული სახელწოდება იქნება - საქართველოს ოპოზიციური გარდამავალი კოალიციური მთავრობა. ეს მთავრობა უწინამძღვრებს ეროვნულ-განმანთავისუფლებელ მოძრაობას, საქართველოში არსებული, ფაქტიურად გაუქმებული, მარიონეტული საბჭოთა ხელისუფლების იურიდიულად გაუქმებამდე და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში საქართველოს საკითხისდადებითად გადაწყვეტის შემდეგ, გარდამავალი მთავრობა აღძრავს საკითხს საქართველოს ეროვნული უშიშროების უზრუნველყოფისმიზნით, საქართველოს ტერიტორიაზე გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ჯარების შემოყვანისა და საქართველოს ტერიტორიიდან სსრ კავშირის საოკუპაციო ჯარების სრული შემადგენლობით გაყვანის შესახებ.

გარდამავალი მთავრობა მოიწვევს, სრულიად საქართველოს ეროვნულ ყრილობას. ყრილობა იურიდიულად დაადასტურებს მარიონეტული საბჭოთა ხელისუფლების გაუქმებას საქართველოში, აირჩევს უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოს -ეროვნულ კონგრესს/ორპალატიან პარლამენტს/ და საქართველოს გამოაცხადებს დამოუკიდებელ სახელმწიფოდ. კონგრესი გამოსცემს საყოველთაო ამნისტიას და გაანთავისუფლებს ყოველ მსჯავრდადებულს, სრულიად საქართველოს ეროვნული ყრილობა გააუქმებს გარდამავალ მთავრობას და აირჩევს დროებით მთავრობას. დროებითი მთავრობა შექმნის რეგულარულ ეროვნულ არმიასა და ფლოტს. უზრუნველყოფს საქართველოს სუვერენიტეტის გავრცელებას საქართველოს ტერიტორიაზე, ერის სასიცოცხლო ინტერესებიდან გამომდინარე პოლიტიკის, ეკონომიკის, კულტურის, საზოგადოებრივი და სახელმწიფოებრივი ცხოვრების ყველა სფეროში. ამ ეტაპზე საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია იშრომებს და იბრძოლებს იმისათვის, რომ დროებითმა მთავრობამ თავისი მისია ღირსეულად შეასრულოს.

მუხლი VI - საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიას მიაჩნია, რომ სუვერენულ საქართველოს უნდა ეწოდოს :საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკა - უნდა გაუქმდეს მარიონეტული საბჭოთა ხელისუფლების მიერ შემოღებული სიმბოლიკა და ჰიმნი, სახელმწიფო სტატუსი უნდა მიენიჭოს ერთიანი საქართველოსა და ქართული სამთავროების სიმბოლიკას, 1918-1921 წლების საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის სიმბოლიკასა და ჰიმნს, უნდა შეიქმნას ახალი სუვერენული საქართველოს- საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის სიმბოლიკა და ჰიმნი. უნდა დაწესდეს საქართველოს მოქალაქისსტატუსი და ქართულ პასპორტს მიეცეს საქართველოს მოქალაქეობის დამამტკიცებელი საერთაშორისო ლეგალიზებული დოკუმენტის მნიშვნელობა, საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის თვალსაზრისით სუვერენული საქართველოს მოქალაქეებად უნდა მიჩნეულ იქნენ მხოლოდ ის პირნი, რომლებიც აღიარებენ საქართველოს ტერიტორიას ქართველი ხალხის ეროვნულ საკუთრებად, ხოლო ქართულ ენას - სახელმწიფო ენად იმის მიუხედავად , არის თუ არ არის ქართული ენა მათი მშობლიური ენა სათანადოდ შეისწავლიან მას , საკუთარ ნიჭსა და ენერგიას, ნებაყოფლობით, მოახმარენ საქართველოს ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი ინტერესების დაცვისა და განმტკიცებას. საქართველოს ტერიტორიაზე მცხოვრები პირნი, [illegible] ვერ მიიღებენ საქართველოს მოქალაქეობას. უნდა სარგებლობდნენ საყოველთაო [illegible] გათვალისწინებული სოციალური უფლებებით, უნდა დაარსდეს ეროვნული ბანკი, [illegible] და ეროვნული ფულადი სისტემით. უზრუნველყოფილი უნდა იქნეს ქართული ფულის ერთეულის საერთაშორისო პრესტიჟი.

მუხლი VII - ახალი სუვერენული საქართველოს - საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის შენებისა და სტრუქტურული ფორმირების პერიოდში, საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია გულუხრელად იზრუნებს იმისათვის, რომ საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკა ჩამოყალიბდეს ჭეშმარიტად დემოკრატიულ, რესპუბლიკურ, სამართლებრივ სახელმწიფოდ. საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიას მიაჩნია, რომ ამ დიდი მიზნის მისაღწევად საჭიროა განხორციელდეს შემდეგი პოლიტიკური აქტები:

1. უნდა შეიქმნას ეროვნული კონსტიტუცია, რომელიც დააკანონებს:

ა) მრავალპარტიულ პოლიტიკურ სისტემას

ბ) ეროვნული კონგრესის /ორპალატიანი პარლამენტის/ უზენაეს საკანონმდებლო უფლებამოსილებას და მისი არჩევის წესს,

გ) სახელმწიფოს მეთაურისა და აღმასრულებელი ხელისუფლების უზენაესი წარმომადგენლის-პრეზიდენტის სტატუსს და მისი არჩევის წესს;

დ) საკუთრების სამ ძირითად ფორმას: ეროვნულ საკუთრებას, კერძო საკუთრებას და საეკლესიო საკუთრებას;

ე) რესპუბლიკის მოქალაქის უფლებებსა და მოვალეობებს, სინდისის თავისუფლებას, სიტყვის, ბეჭდვითი სიტყვის, კრებების, მიტინგების, ქუჩაში მსვლელობებისა და დემონსტრაციების თავისუფლებას, ინფორმაციის შეუზღუდავი მიღების უფლებას, მასობრივი საინფორმაციო საშუალებების გამოყენებით ნააზრევისა და მრწამსის შეუზღუდავი გავრცელების უფლებას.

ვ) საკანონმდებლო ხელისუფლების, აღმასრულებელი ხელისუფლებისა და მართლმსაჯულების ურთიერთგამიჯვნას;

ზ) პიროვნების თავისუფლებისა და მისი ხელშეუხებლობის გარანტიას, უდანაშაულობის პრეზუმციის უმკაცრეს დაცვას,

თ) ნიჭის, უნარისა და გამომგონებლობის შეუზღუდავი გამოვლინების უფლებას;

ი) სახელმწიფოს მიერ ადამიანის ექსპლოატაციის აკრძალვას;

კ) პიროვნების დისკრიმინაციის მიზნით, კლასობრივი იდეოლოგიის გამოყენების აკრძალვას;

ლ) ადამიანისაგან ადამიანის ექსპლუატაციის აკრძალვას;

მ) ანტიქართული ორიენტაციის მქონე საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ორგანიზაციებისა და ანტიქართული იდეების ქადაგების აკრძალვას საქართველოს ტერიტორიაზე;

ნ) საქართველოში დამკვიდრებული ეროვნული უმცირესობის სოციალური უფლებების დაცვას და მათი სათვისტომოების შეუზღუდავი მოქმედების გარანტიას, თუ ასეთი სათვისტომოების მოღვაწეობა ანტიქართულ ხასიათს არ მიიღებს;

ო)შოვინიზმისა და ერთაშორისი სიძულვილის ყოველგვარი გამოვლინების აკრძალვას

პ)ქართული მართლმადიდებელი ეკლესიის აღორძინებისა და გაძლიერებისათვის სახელმწიფოებრივი ზრუნვას;

ჟ) სუვერენული საქართველოს მოქალაქის სტატუსის მქონე მიწათმოქმედის კანონიერი უფლების აღდგენას, რაც ნიშნავს მიწის საშვილიშვილო მფლობელობაში გადაცემას მიწათმოქმედისათვის;

რ) მუშის კანონიერი უფლების დამკვიდრებას, რაც ნიშნავს საწარმოებსა და ფაბრიკა-ქარხნებში აქციონერთა მმართველობის დამყარებას;

ს) შემოქმედებითი კავშირებისა და სამეცნიერო ორგანიზაციების ფაქტიური გამოყენებას სახელმწიფოსაგან და მათს მოღვაწეობაში სახელმწიფოს ჩაურევლობის გარანტიას.

ტ)ქართული ენის სახელმწიფო სტატუსის ფაქტიურ განხორციელებას, მის გამოცხადებასა და გამოყენებას ერთაშორისი ურთიერთობის ენად საქართველოს ტერიტორიაზე .

უ) ქართველური ენებისა და დიალექტების დაცვისა და შენარჩუნების გარანტიას. ამ ენებსა და დიალექტებზე შექმნილი ფოლკლორის სისტემურ ფიქსირებასა და გამოცემას. საქართველოს მრავალფეროვანი ეთნიკური კულტურის შესწავლას, აღდგენასა და აღორძინებას.

ფ)მწიგნობრობის თავისუფალი განვითარების გარანტიას.

ქ)ლიტერატორის, ხელოვანისა და მეცნიერის სრული შემოქმედებითი თავისუფლების გარანტიას.

ღ)მრავალსაუკუნოვანი ტრადიციის მქონე ადამიანური საქმიანობის კომერციის ლეგალიზაციას, კომერსანტის პროფესიული თავისუფლების გარანტიას.

ყ) ხელოსანთა პროფესიული თავისუფლების გარანტიას.

შ)მეცხვარეთა, მეჯოგეთა და საერთოდ, ტრადიციული მეურნეობების მიმდევართა, ხალხური რეწვის ოსტატთა შრომითი თავისუფლების გარანტიას.

ჩ) ინვალიდთა, სულით ავადმყოფთა, მიუსაფართა დაცვისა და მათზე სახელმწიფოებრივი ზრუნვის დაწესების გარანტიას.

ც)უპატრონო ბავშვთა აღზრდისა და მათი სოციალური უფლებების სახელმწიფოებრივი დაცვის გარანტიას.

ძ) უპატრონო მოხუცების სოციალური უფლებების დაცვისა და მათზე სახელმწიფოებრივი ზრუნვის დაწესების გარანტიას.

წ)საქართველოს საზღვრებს გარეთ მცხოვრებ ქართველებზე სახელმწიფოებრივი ზრუნვის დაწესებას.

ჭ) ქართული ხუროთმოძღვრების ძეგლებისა და მატერიალური კულტურის ყოველგვარი ნაშთების სახელმწიფოებრივი დაცვის გარანტიას, საქართველოს ტერიტორიაზე დარჩენილი არაქართული კულტურისყოველგვარი ძეგლისა და ნაშთის სახელმწიფოებრივი დაცვის გარანტიას.

ხ) საარქივო მასალების დაცვის, მათი თავისუფალი შესწავლისა და შეუზღუდავი გამოქვეყნების სახელმწიფოებრივ გარანტიას.

ჯ) მსჯავრდადებულთათვისადამიანის საკადრისი პირობების შექმნის გარანტიას თავისუფლების აღკვეთის ადგილებში.

მსჯავრმოხდილთა მიმართ სახელმწიფოებრივი ზრუნვის დაწესებისა და მათი სამოქალაქო უფლებების სრული აღდგენის გარანტიას.

ჰ) საქართველოში ადამიანის სიკვდილით დასჯის კანონის სამუდამო აკრძალვის გარანტიას

2. უნდა შეიქმნას მიწათმოწყობის კოდექსი, სამოქალაქო სამართლისა და სისხლის სამართლის კოდექსი, თანამედროვე კაცობრიობის მიერ აღიარებული ზნეობრივი ნორმების შესაბამისად.

3. სუვერენული საქართველოს - საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის კონსტიტუციის მიღებისა და რესპუბლიკის პრეზიდენტის არჩევის შემდეგ, დროებითი მთავრობა უნდა გაუქმდეს და არჩეული იქნეს ნამდვილი მთავრობა, ხოლო უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანო-ეროვნული კონგრესი უნდა განახლდეს და შეივსოს საყოველთაო სახალხო არჩევნების წესით.

4. საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის პრეზიდენტისა და ნამდვილი მთავრობის არჩევის შემდეგ, საქართველოს ტერიტორიიდან გაწვეული უნდა იქნენ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ჯარები.

5. საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის თვალსაზრისით, საქართველოს დემოკრატიულმა რესპუბლიკამ უნდა მიაღწიოს სამოკავშირეო ხელშეკრულების დადებას ისრაელთან და თავისუფალი სამყაროს დემოკრატიული სახელმწიფოებთან. საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობამ უნდა უზრუნველყოს სუვერენული საქართველოს შესვლა ჩრდილოეთ ატლანტიკის ხელშეკრულების ორგანიზაციაში-საქართველოს დამოუკიდებლობის უწმინდესი პრინციპის დასაცავად, ნეიტრალიტეტისა და მიუმხრობლობის პოლიტიკა გამოუსადეგარი იქნება. რადგან საქართველოს უკავია ტერიტორია, რომელსაც სტრატეგიული მნიშვნელობა აქვს მოსაზღვრე სახელმწიფოებისათვის და პირველ რიგში ისეთი აგრესიული სახელმწიფოსათვის, როგორიც არის სსრ კავშირი.

საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიას მიაჩნია, რომ საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობამ უნდა შესძლოს საქართველოს შეყვანა ევროპის საბჭოსა და ევროპის პარლამენტში.

საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობამ, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში, რომლის წევრიც უნდა გახდეს საქართველოს დამოუკიდებლობის მოპოვებისთანავე, უპირველეს ყოვლისა უნდა აღძრას საკითხი სსრ კავშირისათვის საერთაშორისო პასუხისმგებლობის, რესტიტუციისა და რეპარაციების დაკისრების შესახებ, რადგან სსრ კავშირი მრავალი ათეული წლების მანძილზე საქართველოს შეუზღუდავ ექსპლოატაციას ეწეოდა.

6. საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიას მიაჩნია, რომ საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობამ, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში უნდა აღძრას საკითხი საქართველოს ტერიტორიული ერთიანობის აღდგენის შესახებ, ერთა ლიგის მიერ დამტკიცებულ საზღვრებში.

7. საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია, იშრომებს და იბრძოლებს იმისათვის, რომ დემოკრატიული, რესპუბლიკური, სამართლებრივი საფუძვლები საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის კონსტიტუციისა ვერავინ ხელჰყოს - არ დაუშვებს რომელიმე პოლიტიკური ორგანიზაციისაგან ხალხის მიერ არჩეული ხელისუფლების უზურპირების ფაქტს. საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია ყოველივეს იღონებს, რათა საქართველოს დემოკრატიულმა რესპუბლიკამ თავისუფალი განვითარების გზით. ქართველი ერის საკადრისი ადგილი დაიკავოს მსოფლიოს სუვერენულ სახელმწიფოთა შორის. საერთაშორისო თანაარსებობის რეალურ სტრუქტურაში.

საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის დევიზია:
ერი, რომელიც იბრძვის თავისუფლებისათვის-მოიპოვებს თავისუფლებას;
ჩვენთან არის ღმერთი!
გაუმარჯოს სუვერენულ, დემოკრატიულ ,რესპუბლიკურ, სამართლებრივ და ქრისტიანულ საქართველოს!

საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის 'პარტიის პროგრამა მიიღო პარტიის დამფუძნებელმა ყრილობამ, პროგრამა რედაქტირებული და შევსებულია პარტიის მთავარი კომიტეტის მიერ- პროგრამა ძალაშია საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის I კონგრესის მოწვევამდე.

"ბიულეტენს" უშვებს საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის საინფორმაციო სააგენტო

ნომერი მოამზადეს: ვაჟა კილაძემ , ბუტა ტალახაძემ, მერაბ შარაშენიძემ.